

Szerkesztő-égi iroda

Sepsi-Szentgyörgyön
a ref. collegium épületé-
ben, hova
a lap szellemi részét illető
küldemények küldendők.

Kiadó hivatal:

POLLÁK MÓR

könyvnyomdája és könyv-
kereskedése,

hova a hirdetések és
előfizetési pénzek
bérmentesen intézendők.

NEMERE.

Politikai, társadalmi, szépirodalmi és közgazdasági lap.

A „Háromszéki háziipar-egylet” és a „sepsi-szentgyörgyi önkéntes tűzoltó-egylet” hivatalos közlönye.

Megjelenik ezen lap heten
kint kétszer:
csütörtökön és vasárnap.

ELŐFIZETÉSI FELTÉTEK

Itelvényben házhoz hordva, vagy
vidékre postán küldve

Egész évre . . . 6 ft — kr.

Fél évre . . . 3 ft — kr.

Negyedévre . . . 1 ft 50 kr.

Hirdetmények díja:

3 hasábos petit-soratt, vagy
annak helyéért 6 kr.

Bélyegdíj külön 30 kr.

Nyitlitter sora 15 kr.

Az erdélyi birtokviszonyok rendezése,

Az erdélyi birtokviszonyok rendezése tárgyában összehívott enquete befejezte működését. Ez enquete igen szép sikert mutat fel tanácskozásai után.

Ha visszapillantunk a lefolyt tárgyalásokra, azok tartalmi bőségére, alaki ügyességére és a praktikus élet szükségleteire alapított eszmecseréire, mi valóban gratulálunk az értekezletnek. Sokat vártunk tőlük, gazdasági viszonyainkra nagy befolyással lesznek ezek a hírszűk, hogy lendületet fog adni a szép értekezlet az eddig bizony gyenge lábán állott mezőgazdaságnak, erdőszeretnek, marhatenyésztésnek stb.

Általában megérdemelte volna az enquete, hogy hosszabbban foglalkozzunk tárgyaival; megérdemelné, hogy a szakszerű beszédek külön lenyomatban is napvilágot lássanak. Használva olvasnánk el azokat gazdaközönségünk.

A legutóbbi gyűlés, mely utolsó volt egy szerszín, szintén érdekes tárgyakkal foglalkozott. Elzárva hozunk azokból egy párt

Elnök ugyanis megnyitván az ülést, folytatódott tárgyalásra kitiúzi az erdélyi gazdasági egyesületnek „szarvasmarha tenyésztő telepek felállítására iránti kérvényét.”

Mindenek előtt sajnálattal fejezi ki, hogy a már ezen kérdéssel foglalkozó ülésen jelen nem lehetett és teszi ezt annál inkább, mivel hiszi, — hogy az általa e tekintetben adandó felvilágosítások e kérdést jelentékenyen tisztázták volna. Tisztán fog állani e kérdés mindannyiunk előtt, ha elmondom, hogy e tekintetben általam már eddig is mily intézkedések tettek — és hogy a lehetőség határain belül mit szándékozom tenni. Meggyőződésöm az, hogy az erdélyi magyar faj marha eredeti faj-tisztaságában lehetőleg fentartandók, mivel csak is ezen faj az, mely az erdélyi viszonyoknak szivóssága, munkaképessége és kevésbé elké-

nyezetett voltánál fogva leginkább megfelel. Ezeket előrebocsátva, megjegyzem, miszerint ismeretes lévén előttem a marhaállomány hanyatlása Erdélyben, az első segélyt bikák kiosztása által igyekszem nyújtani. Miután azonban kész anyagot találni ott elegendő nem lehet, leggyorsabban — habár az ut nem is felel meg az elméleti tökély követelményeinek — azzal kíván segíteni, hogy bika-borjakat vásároltatván, azok pár év múlva mint tenyész anyag kiosztassék. Meg is tettek már a szükséges intézkedések arra nézve, hogy a rendelkezésre álló összeg erejéig és bika-borjak még ez év őszén összevásároltassanak. Nem ismeretlen előttem azon ellenvetés, mely ezen intézkedésre tehető: az t. i., hogy az ekként be vásárolt apaállatoknál a vér tisztasága nincs biztosítva; ez áll, — de nézetem szerint az így nyert bikák mégis csak jobbak lesznek, mint azok, melyek különben tenyésztésre használtat tak volna.

A mennyire viszonyaink megengedni fogják — és miután az első sürgős szükséglet az általam jelzett módozattal fedezve leendő, nem fogok idegenkedni egy megfelelő törzsnévjé felállítását sem. Nem akarok itt a felállítás bővebb részleteibe bocsátkozni, mivel az egyes részletek megállapítása hosszabb előmunkálatokat igényel.

Vaiament Magyarországon, ugy Erdélyben is szükségesnek tartom, hogy némely vidékeken, főleg a havasok között elismert, jó külföldi fajok meghonosítottassanak. Már e téren is tettek általában intézkedések és hiszem, hogy e kertős irányú intézkedés által leginkább elérhető lesz a marhatenyésztésnek ohajtott emelése. — Legyen a t. értekezlet meggyőződve, hogy teljesen méltányolva a marhatenyésztésnek különösen Erdélyre nézve rendkívüli fontosságát, el vagyok határozva annak emelésére

mindazt elkövetni, a mi az adott viszonyok között lehetséges.

Tisza Lajos: a legnagyobb mérvben kell, hogy helyeselje a már tett és teendő intézkedéseket és annál inkább, mivel mint látja, a miniszterium is átmeneti intézkedésnek tartja a bikaborjuk bevásárlását, és azon reményének ad kifejezést, hogy az 1880-ik évben a tenyésztelep felállítására szükséges előintézkedések is meg fognak történni. Sulyt fektet arra, hogy a bevásárlás praktikus gazdáknak bizsák és nagy eredményt vél elérhető, ha a marhavásárlók bikaborjuk kiállításokkal és megfelelő magas díjazásokkal kapcsolhatnának egybe. Nézete szerint az erdélyi faj okvetlenül fentartandó, — a külföldiekkel csak kisebb mérvben teendő kísérlet.

* A demobilizáció ügyében elrendelte a hadügyminiszter, hogy miután az utak jókarban helyezése által a szekérszállítás fenakadás nélkül eszközölhető, 23 teherszállító század haza küldésék a megszállt tartományokból. E századok loáallománya a tovább is ott maradó csapatokhoz fog nak beosztatni, a hiányok fedezésére. E haza bocsátás folytán 2340 tartalékos katonára tér vissza ismét családi körébe. Ez után Boszniában csak öt teherszállító század maradt.

* Az illetéki hátralékok után fizetendő késedelmi kamatok ügyében a pénzügyminiszter valószínűleg még ez őrűsszak alatt törvényjavaslatot nyújt be képviselőháznak, mely a késedelmi kamatot, tekintet nélkül a késedelem tartamára, egyformán hat százalékosan állapítja meg. — Kérkápoly ugyanis azt az eljárást léptette életbe, hogy az illetékek után minden félévben egy százalékkal magasabb késedelmi kamatot szedtek egy, hogy az eredeti 6 százaléka ma már sok esetben 18 százaléka nőtt fel: mi amelelt, hogy az adakozókat érzékenyen sújtja, még tetemes költséggel nehézséggel is jár.

* Brassó ploejsti vasút. A pénzügyminiszterium kiküldöttjei: br. Salmen Jenő miniszteri osztálytanácsos és Turocy Adolf helyettes buda-

TÁRCA.

Utazás az élőhalottak országába.

Az utazás igen kellemes dolog, ha az ember egészséges és kényelmesen történhetik, ellenben nem irigyni való mulatság. Emlékszem midőn 1814-ben szeptember derekán, egy jó sáros napon, d. u. 2 órakor, vagy három K. Várárhelyről megindultunk egy pálinka hordó szekéren N. Enyedre a collegiumba, s a szerkesztőkövetkezőleg biztatott minket: Ne féljétek fiúk! ha az isten megsegít, hat vagy hét órákor Máksán leszünk, ott meghálunk és holnap tovább megyünk! Akkor a szerkesztő Csernát közepén ment keresztül, hanem ez a lassu járás megjárt volna, de mikor a szekér lejtőre ment, akkor kiáltotta a szerkesztő: Fiúk! vessétek a hátatokat a hordónak, mert ha reátok csuszik, megöl titeket és mi úgy meg erőltettük magunkat, hogy a szemünk kidüledtek, s a képünk ki volt egészen gyulva. Ez a szerkesztő 8 nap tartott, a kilencediken megérkeztünk szerencsésen Enyedre. Így utazott akkor a szegény ember fia az iskolába; de az aránylag végre, akkor bizony maga az uralkodó sem utazott sokkaltá kényelmesebben, csakhogy pálinkás hordó nem volt a háta megett.

En láttam, midőn I. Ferenc császár 1817-ben májusban, egy jó esős és sáros nap Enyedre megérkezett, egy olyan üveges hintóban, hogy most egy gazdag serfőző belé nem ülné. A kocsiút jobbra hat, balra megint hat nemes ur lóháton, kihúzott karddal és tollbokrétás csákvával a fejükön, kísérték fel a hintót a collegium utcába, hol a császár számára a szállás volt. Most mint tudjuk egészen másképen megy az utazás, a vaspálya min-dennek megfelel, mert az utazás rajta nem csak gyors, hanem a lehetőségig kényelmes.

Mint olvastuk, Miklós cárnak a neje, a mosztani német császárnak testvére, a mint övezgy-ségre jutott, yisszátért hazájába Poroszországba a

vaspályán, de oly kényelemmel és készüllettel utazott, melyről előttem még nem is álmodtam. Egy külön készített vagonban volt egy kis fogadó terem, egy öltözőkő, háló és dolgozó szoba, ehez rugott egy kis konyha, ebben a vagonban utazott a cárné egy pár társalgó nőekkel. A második vagonban voltak a kísérő nők, a harmadikban volt az orvos a gyógyszerházzal, azután a szolgák s a többiek, egy szóval vagy tíz vagon kísérté mindenütt ellátva az övezgy cárnót.

Igy utazni nem lehet rossz, de mindenesetre jobb, szaporább és kellemesebb az I. Ferenc császárnál, hanem úgy hiszem, hogy Oroszországból sokan jó szívvvel utaznának a pálinkás hordó szekeren is, mintvem gyalogoljanak Szibériába. Mint olvassuk, jelenleg erősen fogdoszák az embeket és 12 ezer embert akarnak Szibériába szállítani; ez még nem volna olyan sok, mert az orosz kormány 200 évektől fogva, minden évben nyolcvanezer bűnöst szállított Szibériába, tehát mindössze 16 milliót a két nemből; és még sincs 4 milliónál több lakosa Szibériának, mert a kormány mód s az ehhez járuló terjedelmes okok, pusztítják a népet. Ha jól emlékezem, az európai statisztikus 1876-ban hírlapilag kimutatták a status foglyainak számát, s ekkor Oroszországnak 50000 voltott be, holott a dolog következőleg áll:

A központi európai fogdáknak, u. m. Petersburg, Moszka, Kazán, s más apróbbakba, Kolbe és Pokzsovsky statisztikai adatai szerint, évenként 321.612 egyén van fogva és kereset alatt, s ezekből szállítatik a fentebb említett 80000 elítélt Szibériába. Ha tehát az idén csak 12000 szállítanának Szibériába, a más évekhez képest nem volna sok, hanem úgy hiszem, hogy a 12 ezer szállítása mellett a 80 ezer is meg fog történni, s így 92 és talán 100 ezer is fog Szibériába menni. Lássuk már most, hogy hogy történik a szállítás. A foglyok vasban és gyalog, hanem most csak nyárban, 4—6 vagy 1000 főnyi csapatokba szállítatnak Szibériába, kemény katonai fedezet alatt. A hogy az ítélet kimondatik, a házas emberek felesége, ha

akar, elvállottnak tekintheti magát és férjhez mehet akár mikor, hasonlóképpen a férj is megházasodhatik Szibériában; ha pedig nem akarnak elválni egymástól, a nő s a gyermekek elkísérhetik a férj s apát, de annak halála után sem szabad nekik Európába visszatérni; és dacára ezen zsenrénkságnak, ritka, de ugyan ritka eset, hogy a házas emberek egy mástól elválának. A foglyok száma magába véve nem csekély, de a kísérőké némelykor majd, félannyi mint az elítélteké. Mindennap 2 vagy 3 mértőföldet kell a csapatnak, és ha az állomásra megérkeznek, egy a végett készített fa épületbe (baraque) beszállásoltatnak és bezáratnak. Minden harmadik nap egy nyugnap, ekkor ha egy falu vagy egy város közel van, a fedezeten lévő tisztól engedelmet kérnek, hogy koldulhassanak, mint meg is nyernek, ha a tisztnek 3—5 vagy 10 rubelt, a kísérő katonának pedig 1—2 vagy 3 rubelt fizetnek. Ha a foglyok a tisztet a katonát kielégítették, kiválasztják a csapatból a két legjobb énekest, ezeket megrakják legnehezebb láncokkal s így megindulnak a faluba vagy városban énekelve kéregetni. Az orosz népa nagyon szárazkórú, s a gonosztevőket csak szép rencsétleneknek tekintik, a politikai foglyok iránt pedig nagy tisztességgel viseltetik ezért az ilyen koldulóknak, kenyeret, ruhát vásznat és más élelmi szereket és pénzt is ad. azt aitan a foglyok lelkiismeretesen egymás között megosztanak. Így meg-megtörténik hogy némely fogoly, ha takarékosan bánik a pénzével a nélkül, hogy magát megszorítaná, ha a helyszínére megérkezik, még 20—30 vagy 40 rubelnek is birtokában van. A meddig Európában van a szállítmány, addig megjár a dolog, de a hogy Aziában az első állomást elérik, megkezdődnek az orgiák, melyeket csak kétségbe esett emberek ünnepehetnek. A legelső a mit cselekednek az, hogy a nőket, kivéve a házasságát, s leányokat egymás között felosztják.

Vége köv.

pesti főigazgató, kik — mint annak idején jeleztük — a brassói polgári vasút megnyitásának indokából szükségessé vált nátszéli vámkérdés megállapítása céljából a Predealra utaztak volt, küldetésükben eljárva, visszatértek a fővárosba; A vegyes bizottság minden e pályacsatlakozásra vonatkozó bizottság névére megállapodásra jutott a román kormány megbízottjaival. A műszaki kérdésekre névére oly intézkedések helyeztetek kiállításba a román kormány részéről, melyek alapján bizton várható, hogy a kérdéses pályarész e hó végén, vagy legkésőbb a jövő hó első napjaiban át fog adni a forgalomnak. Ami a ha'árszéki vámszolgálatot illeti, erre névére oly rendszárdályok fognak alkalmaztatni, hogy a predeal határállomáson egyelőre a tömösi fővámhivatal személyzetéből kirendelendő két tisztviselő fogja a hivatalos teendőket végezni, s maga a predeal vámkérdés a brassói m. kir. fővámhivatal kirendelését képezi. A legszükségesebb helyiségekről gondoskodva van Predealon, úgy, hogy a vámkézelés akadálytalanul kezdetét veheti a pálya megnyitáskor. A brassói és tömösi fővámhivatal szolgálatai viszonyai egyelőre miben sem változnak.

A főrendi ház is letárgyalta a magyar nyelv kötelező oktatásáról szóló törvényjavaslatot. A vitában részt vettek az oláh püspökök, (Román Metianu, Mihályi, Váncsa) természetesen valamennyien a javaslat ellen küzdöttek: mellette Trefort szép, kerek beszéde után Császa, Ipolyi püspökök szóltak. A javaslat még azon ülésen elfogadtatott.

Az erszázgázban a törvényhozás mindkét házban serényen folyik a munka. A képviselőház letárgyalván a Szegedre s a tiszasabályozási társulatokra vonatkozó összes törvényjavaslatokat, megadta a kormánynak a szükséges eszközöket arra, hogy a Tiszasabályozás nagy munkáját a kellő eréllyel, s kellő irányban folytathassa, és Széged ujáteremtéséhez hozzájárulhasson. E javaslatok elintézése után az erdőtervényjavaslat tárgyalása folytatottatott, melyben a ház eljutott a 63 szakaszig.

A felsőház inkább hasonlított zsinathoz, mint parlamenthez: egy szónok, Ujfalussy főispán kivételével, — főpapok foglalták el a csatát. Váncsa, Román, Metianu, Mihályi egy, Császa György és Ipolyi Arnold urak másrészt álltak szemben és küzdöttek egymással a magyar nyelv kötelező oktatása felett. A általános tárgyalás szerencsésen befejeztetett, másnap a törvényjavaslat részletes tárgyalása következik.

A szegedi kir. bizt. kinevezésére névére a lapok különböző közleményeivel szemben a „B. C.” ismételve a lehátározatában hangsúlyozta, hogy e kinevezésre névére még semminem elhatározás sem jött létre, a mint hogy ez most még teljes lehetetlen, mivel az illető törvény kihirdetése után előbb minden a királyi biztos hatáskörére vonatkozó utasítást ki kell dolgozni és meg kell állapítani és csak ezután lehet egy vagy más személyiséget — a kinek mindegyesre és minden irányban kötelezetten függetlennek kell lennie — ezen kétségkívül fontos és terhes állás elvállalására fel-szólítani.

A sepsi-szentgyörgyi szövő tanműhely.

Az egyesület 1878. december hónapban tartott választmányi gyűlése felszólított egy szakjelentés összeállítására, mely meghagyás folytán lesznek bátor a mélyen tisztelt közgyűlés szíves figyelmét a következőkre alázattal kéri.

Mielőtt feladatom érdemleges tárgyalására térnék át, legyen szabad kissé eltérőleg az ipar fontosságáról némelyeket elmondani.

A kik statisztikai tudománnyal némileg foglalkoztak tudni fogják, hogy Magyarország összes lakosainak 5 százaléka foglalkozik ipar és kereskedelemmel, az aránytalan nagyobb rész földműveléssel foglalkozik.

Az agráriai államnak minden jövedelme a földtermő képességétől az pedig az időjárás szeszélyétől függvény, így tökéletesen igaz Galiani azon hasonlata, hogy az ily állam hasonló a hazard játékoshoz. A szerencse játékos nem lesi nagyobb félelem s rettegéssel a kocka fordulatát, mint egy agráriai államban az utolsó polgártól fel egész a pénzügyi miniszterig az időjárás esélyeit. Mi függünk a szelektől s felhőktől, ha kedvezőtlen körülmény áll be, úgy nincs a lakosság kezében más eszköz és mód, hogy a földművelés által talán elvesztett kenyérét pótolhassa.

Hogy állítom igazságát bezonyíthassam felhozom a következő adatokat u. m:

1790-től 1864 ig 22 szüktérő év volt 1863 ban a kár 120 millióra számítottatott 1860-ban hasonlóan 1871-ben a Bánt az árvíz által 100 millió kárt szenvedett, míg a következő években a rosda s az egerek pusztítása igen nagy károkat okozott az országnak.

Iparunk szükséges voltát a tovább fejtegetném, igen hosszúra nyulnék jelentésem.

Ipart kell teremteni! Ezt hallja már századok óta az ország. Nincs közgazda az országban ki ne fogadná el mint igazságot, s mint ilyet nem felesleges ha azt többször hangoztatjuk.

A házi ipar s ipari oktatást terjesztő háromszéki egyesület választmánya azon eszmétől vezettetve, hogy:

1-ször hazánkba ha a házi ipar elmaradottság-

gáról szó van rendszeren az szövészeti ipart értik, minthogy ez ipar elmaradottságának a következménye, miszerint évenként szövétért és fonálért 130 millió forint vándorolt idegen államokba:

2-szor a székely nép a legnagyobb hajlammal bírva az iparág iránt mely ipar okszerű üzése végett az egyesület S.-Sztgyörgyön egy szövészeti tanműhelyt rendezett be.

A nevezett intézetnek első sorban legfőbb célja, hogy a gyakorlatba bevezesse növendékeit, s később midőn a gyakorlatot elsajátította foglalkozhat az elmélettel, különösen főszly van fektetve a gyorsvetelő kezelésére az előtt nehézkes kézzeli vetelő dobást más könnyebb szerkezettel pótolni.

A gyakorlaton kívül foglalkoznak a növendékek a szövét elemzéssel vagy is megtanulják egy szövét kifejtése által annak módját, továbbá a munkaközben meg lesz minden körülmény magyarázva, mi által az elmélet némileg pótolva van.

A szövészeti tanműhely növendékei 5 hónapig dolgoznak a szövészeti tanműhelyben, mely idő után ha, már az illető otthon a szövészettel foglalkozott s szorgalommal felhasználja az időt úgy üzheti ez iparágat, megjegyezvén azt, ha a volt növendékek valami újat eddig még nem készített dolgot kívánnának előállítani vagy valamiben felvilágosítást ohajtanának úgy az intézet vezetője az utasításokat megadja s ha a szükség megkíváná helyiségebe el is utazik.

Hogy a mélyen tisztelt közgyűlést meggyőzzem 1-ször arról, hogy a volt növendékek az utasítás szerint a még eddig elő nem állított szöveteiket is képesek otthon elkészíteni, van szerencsém Császár Róza, Baló Teréz és Baló Berta (siketnéma) munkáit ezennel bemutatni, mely körülmény fényes tanbizonyítéka egyszersmind annak, hogy a székely népbe ez ipar iránti fogékonyság és képesség nagy mértékben van kifejlődve.

A szövészeti tanműhely működését az 1878. március havja kezdé meg, az első időben három, később 5 majd 6 s jelenleg 7 szövőszékkel folytatja működését. Minthogy az első növendékek S.-Sztgyörgy városából valók voltak a kiknek ellátásuk a szülei háznál történt, jelentkezett 26 növendék a kik felváltva dolgozhattak, részint a szövőszékek csekély száma, részint a szűk hely miatt, mindazonáltal az 1878 szeptember 12-én tartott kiállítás és vizsgálat alkalmával a magas kormány képviselője teljes meglegedését fejezte ki a felmutatott eredmény felett.

Jelenleg 8-an foglalkoznak az intézetben, míg 4-en azon okból, hogy az ellátási költségeket fedezni nem tudták kimaradtak az intézetből.

El nem mulasztom, hogy fel ne emlitem, miszerint a növendékek gyakorlatlansága, azok nagyszáma a szűk hely s alkalmatlan volta végre a soha meg nem szűnő tömegesen történt látogatások miatt a munkára való felügyelet teljesen lehetetlen volt, mely okoknál fogva az intézet tetemes károkat szenvedett. Így előjött, hogy 3 80 méteres mellék fonalat kénytelenek voltunk szőnyegekbe rongyokkal keverve némileg értékesíteni.

Az intézetnek felügyelője különben se képes az időnként felmerülő károkat egészen megsemmisíteni a mi csak akkor volna lehetséges ha minden növendék mellett egy-egy felügyelő állana munka közben.

A szövészeti tanműhely productumai minden szerénységet félre téve nem csak a közönség tetszését nyerte meg, sőt Budapesten úgy a székely-mivelődési egyesület, mint pedig nagyméltósága Trefort Agoston ur a legnagyobb meglegedését és tetszését fejezte ki. Tekintve azt, hogy Udvarhely és Bacon közönsége hasonló intézeteket nem csak hogy hajlandók felállítani, de már a kellő lépeket meg is tették, mely körülmény mind megannyi fényes bizonyítéka annak, hogy ez iparág fel van karolva melynek tovább kifejllesztéséről nézetemet később bővebben fogom megtenni.

Az intézetnek növendékei lefolyó idő alatt készítettek:

32 drb törülközőt, 24 drb asztalkendőt,
8 drb zubbonyt,
1 drb pokrócot,
18 drb vatmol szoknyát
76 mtr gyolcsot
120 drb gyapju női kendőt
140 drb asztalterítőt,
145 mtr futószőnyeget
140 drb ágylé való szőnyeget.

Mely cikkek közül a szőnyegek a legnagyobb tetszésnek s keresetnek örvendenek a mi már azon körülményből is kitűnik, hogy a készlet futószőnyegekben 20 mtr ágylé való szőnyegekben 25 s asztalterítőkben 60 drb.

A szövetei eladásából befolyt 641 frt 4 kr. mely összeg anyag beszerzés, beruházások, s kisebb kiadásokra lett fordítva.

El nem mulasztom, hogy fel ne emlitem hogy az anyagokért a kétszeres vám, (fonál festve) azon körülmény, hogy nagy tömegekben anyagot be nem vásárolhattunk sőt több alkalommal Brassóba is voltunk kénytelenek drága söt rozsa anyagot bevásárolni, továbbá az apreturának teljes hiánya a növendékeknek gyakorlatlanság és sokszor figyelmetlensége által előállott károkat és végtére a festőde teljes hiánya következtében az intézet;

1-ször nem volt képes egészen hiba s minden tekintetben a külföldi árakkal egyenlő minőségű tárgyakot előállítani

2 szor nem volt lehetséges az árakat a minimura leszállítani.

Emlétem volt, hogy az intézet szőnyegei különös tetszésnek örvendenek, s én meg vagyok győződve arról, hogy ha tetszés szerinti szint állíthatunk elő, úgy még nagyobb elismerésbe fog gyártmányunk részesülni, de öszintén megvallom, hogy addig míg a pamlagok elé való 4-6 nysz. méteres szőnyegeket elő nem állítjuk addig nem bel gyártmányunkat annál is inkább kiegészítjük minthogy úgy megrendelések valamint naponkénti után kérdőközlések történnek.

Azon öszeg mely egy ily szerkezet megvásárlására szükséges volna, 200 frtot tesz ki,

Vége következik.

Jókai Pozsonyban

Jókai fogadtatása a rendkívüli kedvezőtlen időjárás dacára igen szívélyes és ünnepies volt. Az időhözban nagy közönség várta jöttét. A Toldy kör nevében Orosz elnök, az akadémiai ifjúság nevében Erdélyi joghallgató üdvözölte a vendéget, ki a zöld fa vendéglőbe szállt. Ott az üdvözölő bizottság tagjaival ebédelt, azután a kasszinóba, később a Toldy kör helyiségebe ment. Itt Jókai regényeinek mostani kiadója Stampel közölte vele, hogy a regényre, főleg a „Szabadság a hó alatt” című regény német fordítására, tömegesen érkeznek a megrendelések mindenfelől, még Oroszországból is.

Esti fél 8 órakor volt a városház nagyeremben a felolvasás. Címe: A látható isten. A teremben fényes közönség, számos hölgy volt jelen. Megjelentek: Eszterházy István gróf főispán, Széchenyi Antal gróf Wobay tábornok stb. A terem egészen tele volt. Jókait beléptekor élénk tapsvihar fogadta, mely a kedélyes, költői felolvasás folyamában többször ismétlődött. — A felolvasás, mely a Petőfi társaság legközelebbi ülésén is bemutatattik, emelkedett nyelven adja elő, hogy a világegyetemben mindenütt a kis polgár tevékenységében, önéletünk minden folyamában a nédek életében, szóval mindenütt látható az isteni kéz nyoma.

Viharos tetszésű keftett a felolvasás egy pontja a magyar nyelv szépségeiről. Előadás után a bölcsőde egyet szép laberkoszort, Stampel kiadó pedig nemzeti szalaggal díszített ezüst koszort adott át a költőnek, ki ezután még most folyó érdekes regényéből olvasott fel egy igen mulatságos fejezetet, melynek címe „Hogy mulatnak a rabok a börtönben.”

Esti fél tíz órakor a csinosan feldíszített Palugyay-teremben Jókai tiszteletére banket volt: a vendég jobbján a főispán, bal felől a Toldy-kör elnöke ült. A toasztok sorát Pisztor tanár nyitotta meg; először a királyi párt, azután a költsézet egyik fejedelmét, Jókait ellette, Orosz-ur a Toldy kör elnöke és Benes joghallgató szintén az ünnepeltre emelték poharukat.

Erre Jókai emelt szót. Megköszönte a fölötté szívélyes fogadtatást: de nem fogadhatja el a címet, melylyel őt itt illetik; a költsézetben nincsenek királyok és fejedelmek, ott igazi, valódi köztársaság van. (Eljenzés.) Mindig oda törekedett, — mondá — hogy nemzete hű szolgája lehessen. Toasztot mond, noha tudja, hogy jó barátai azzal fogják insinualni, hogy ha már nem is az egész hazát, de legalább Budapestet elárulta. (Derűltetés) 42 évvel ezelőtt — mondja — Pozsony ugyszol. van már második szülővárosa lett, minthogy akkor a főnállól szokás szerint cserébe Zsigmond Vilmos barátjáért ide adták német szóra. Azt hiszi, hogy egyiknek sem kell magát szégyenlenie; Zsigmond arzéti kutakat fur (szónok) pedig arzéti lyukakat fur a tintartatóba. (Zajos derűltetés.)

Akkor 42 évvel ezelőtt itt ülésezett az országgyűlés, itt összpontosult Magyarország politikai élete. És akkor Pozsonyban mégis csak a német nyelvet lehetett megtanulni. Ma pedig, a hol a város már nem politikai központja az országnak az napról-napra magyarabb lesz. Ezt kétségkívül a nemzeti művelődés s a szabadság, továbbá olyan tényezők, minő a Toldy-kör s több más egyület idézte elő. Ezek a legjobb bástyák az idegen kultúra ellen. Azért a magyar nemzeti művelődés ezen itteni buzgó tényezőkre s Pozsony város derék törekvő polgárságára emeli poharát El-jenek!

Erre még számos toaszt következett s a társaság késő éjjelig együtt maradt. (B. C.)

VIDEKI ÉLET

Uj egyelet Brassóban.

Brassó, május 9. 1879.

A jelen korral haladni kívánó izraelita polgárok egy élethe való egyelet alapítottak, melynek címe „Mefez Thora.” Ezen egyelet két célt tűzött ki maga elé, egyfelől nevelni fogja a héber nyelvet és vallást, másfelől terjesztetni a magyar nyelvet az izraelita magyar polgárok közt.

Uj egyeletünk, már alakulásában is megmutatá életre valósságot, mert oly elnököt választott, ki akar és tud a jelenkorral haladni. Steinhard Zsigmond helybeli intézet tulajdonos és izraelita vallás anító ur, uj elnökünknek sok szerencsét, valóban

megérdemelt új dísz hivatalához. A választmányba be lettek választva: Mittelmann, Broikes, Sussu, Fuchs, Rosenberg és Ehrenkranc urak.

Tiszteletbeli tagnak a mivel lelkű és a közjót valóban szívén hordozó Aronson Löbl ur lett megválasztva.

Egyetünk minden szombaton d. u. a helybeli izr. imaházban fen irt szaktanár által egy héber előadás tartatik. Már alakulásunk alkalmával a többi közt két magyar nyelven tartott felolvasást hallottunk. Grünvald Samu „A lélek nemestése” és Gottlieb Ignácz „Darvin elmélete ismertetése kapcsolatban a szentírassal” című szakértelműleg kidolgozott értekezéseit élvezettel hallottuk.

Egyetünk 40 taggal alakult meg, de vidékről is szívesen látunk tagokat, melyre tisztelettel felhívjuk igen tisztelt távollévő hitefelni figyelmét.

Rosenberg Salamon.

A márkosfalvi tanító gyűlés előtt.

Tekintetes szerkesztő ur!

Becses lapja 36-ik számában a „Márkosfalvi tanító gyűlés után” megjelent cikkében a márkosfalvi községi előjáróságról jó vádakkal lett megtámadva, hogy elhalgatni azokat annyit tette, mintha a közvélemény illetését „maxima culpa” magunk mondanók ki a fejünkre, s magunk mellé bűnrészeseknek még a községi képzéssel bizottságot és iskolásokat is bejelentünk. — Azonban szerkesztő ur szíves lévén becses lapját magunk igazolására felajánlani, azt köszönettel elfogadjuk s magunk igazolására a következőket előadjuk.

Azt mondja a vád, hogy a tanító gyűlésnek a márkosfalvi iskoláról tett jelentéséből ítélve a községi előjáróságban a közügyek iránt semmi érdeklődés nincs „továbbá felteszi hogy Márkosfalva község vagy szándékosan követi el ezt az eléggé nem kvalifikálható bünt, vagy sejtelmé sincs arról, hogy mit tesz a népvélel” stb. A tanítói gyűlésnek iskolánkról tett jelentésének valóságát habár megilletőds, de igen jelentékeny részben be kell ösmernünk, ezzel tartozunk azon tanítói gyűlésnek, mely már egyszer a bementő jelentést tudomásul vette: de másszor tartozunk magunknak, mert az igazságot eltitkolni nem lehet, s elvégre, mert azon elismerésünkkel a bementő meglehetősen kemény vádra nézve enyhítő körülményre számítottunk.

Ez azonban csak enyhítő körülmény lévén, a vád eloszlására semmi hatása sincs, megkísértjük tehát ahoz is hozzá szólni s elmeséljük hogy volt egyszer egy falu, melynek az idő viharaitól megrongált szent Egyházát a politikai rendelekek értelmében el kellett bontani, hogy a szent hely késő őregségében életveszélyes jelenetnek ne legyen eszközlője. — A szent egyház néhai lett, de annak egy múlt utódját, sem a megtakarított felekezeti vagyonból, sem egyesek könyöradományaiból, sem az Egyházi előjáróság szorgalmas kitartó és ügyes fáradozásaitól nem lehetett várni, hanem ezek egy közös cél érdekében összeolvadva a faluval kezdet fogtak s 7 év alatt 1869-től 1876-ik létre hoztak egy oly Torony és Templom épületet, melynek felépítése 15.000 forra és a falu vagyona teljes kizsákmányolásába került. — Még el sem vala érve a kitűzött cél midőn 1873-ban a helybeli egyházzugyulés kijelentette, hogy a nevelésügy további kezelését a községnek átadja, mert ő iskoláit a közoktatás ügyi törvények szellemében fenn tartani nem képes. — A község örömmel vette át a nevelésügy kezelését s az 1873-ik év őszén már községi tanítóink voltak. Iskola helyiséget csak haszonbérbe vehettünk, még pedig olyant a milyent kaphattunk, s ezért mert a rögtön építést az előadott kiadások miatt nem kezdhettük meg, s mert még hozzá telkünk se volt.

— Azonban az 1874-ik évben annyira tudunk haladni, hogy egy puszta kertet iskola helyiségnek kisajátíthattunk. Ekkor számot vetve a még levő bajokkal a lehetőség korlátai között építeni szándékoztunk ha, 10.000 frt. államsegélyt kaptunk volna azonban ezt az 5295 875 számú magos miniszteri leirat szerint 2 kedvezőtlen helyzet miatt nem nyerhettük meg: s így a meglévő építési összeggel iskola telkünket vásár után kinagyítottuk, s ily módon egy 3000 frt. értékű kert iskolánk tulajdonává vált. — Az idő előbbre haladva megszabadultunk a templom építéséhez megkívánt kiadásoktól a kedvezőbb helyzet békővetkezésének reményében újabb számot vetettünk pénzügyeinkkel s az iskola felépítéséhez 4654 frt. államsegélyt folyamosítottunk, azonban ez is a 32145/877 számú magos leirat szerint a fenni okon nem volt megadható. — A következő 1878-ik évben pedig újabban is kényszerítve lettünk 3000 frt. állam segélyt folyamosítani, mert ekkor már bekövetkezett iskolánkban azon szerencsétlen állapot, melyet fennebb bár megilletőds, de egész-öszinten beösmertünk s ehhez még azon körül mény is járult, hogy haszonbérbe iskolánk részére házat nem kaptunk, miután a jelenlegi iskola is a 4-ik azon épületek közül melyet a rosszasság miatt kimustráltunk. — A meglévőket átalakítani nem lehetett újat pedig magunk erőnkön csak úgy építhettünk volna, ha a célszerűség szabályai alól ki vételnek lesz helye. — Az utóbb említett folyamodványunkat a mint a becses lap múlt évi egyik számából olvastuk a megyei tkts közigazgatásbizottság a magas kormányhoz pártolójag

felterjesztini hátaozta, mi tényleg meg is történt, s így a magas leiatot minden órán várhatjuk.

Engedje meg Absens cikk író ur ha az általa előre felmondott „ezután építünk” tervben van, éppen most akarjuk okok szinte kevés kivétellel fordulnak elő igazolásunkban, azonban hogy ennek még is így kellett történni az előadottakból meggyőződhetni, mert előadtuk, hogy eddigél célszerűen nem építhettünk, hogy a községben 4 ik-szeri haszonbérles által is alkalmasabb iskolai épületek nem kaphattunk, s hogy a meglévő községi épületeket élszerűen átalakítani nem lehet s abból megíthetnünk, hogy ki a hibás. —

Mi a nevelésügy érdekében ennyit tettünk, a mit nem tettünk, azt nézze el „Absens” cikk író ur, a mit tettünk pedig arról hallgasson, miután az igazolásra nagyon rövid időt adott s miután igazolásunkat nem fektették azon mentesekre; hogy hát a hol még így sincs?! A tiszelt közönség pedig a további igazolást 2 évig prolongálja s akkor teljes megnyugtatóra bármí történjék is, egy 12.000 frtos iskolai épületet fogunk felmutatni.

A községi előjáróság.

KÜLÖNFELEK

Ó felsége Berde István brassói törvényszéki jegyző, az ó-orsovai járásbíróshoz albiróvá nevezte ki.

— A földmívelés, ipar és kereskedelemügyi m. kir. miniszter által állandó gazdasági tudósítói tiszttel megbízottak: — 2. Brassó megye területére: a hétéfalusi járásban Kőpe István; a felvidéki és alvidéki járásban Murz György; Brassó városában Sihalanti Gottlieb. — 3. Háromszék megye területére: a sapsi felsőjárásban Csia György; a kézdi felső járásban Elekes Tivadar; a kézdi alsó járásban Vitályos György; a miklósvári járásban Nagy Imre és K. Vársárhely városában Erdélyi Károly.

— A székely nemzeti múzeumnak városunkba való átköltöztetésére illetőleg már több közlemény jelent meg, melyek közül különösen a „Kelet” közlebbi értesülése a tényállással merőben ellenkezik. A „Kelet” ma hozánk érkezett számában ismét a következőket olvassuk: A székely nemzeti múzeumnak nemzeti gyűlése f. hó 1-én Pulszky Ferenc elnöklete alatt Budapesten mégis csak megtartott. Így tehát a nemzet kezébe vette a gyeplőt, mely reményt nyújt arra, hogy a megye közlegeinek hanyagságai orvosolva, mielőbb rendes utját találják a mielőbbi létrehozatalban. Nem értjük ugyan e közleményt egészen, hanem annyit kivehetünk belőle, hogy valaki a megyei közlegekre szeretné a múzeumt le nem szállítását illető hanyagságot hátrítani. Ki kell jelentenünk tehát, hogy ez a vád alaptalan: a törvényhatóság az átvétel tárgyában többször tett lépéseket, s március óta teljesen berendezve, bezárva áll a helyiség S. Sztgyörgyön s hogy mindezek dacára még sincs itt a múzeum, annak lehet más valaki az oka de a törvényhatóság semmiesetre sem. A „Kelet” közleményei tehát e tárgyban a viszonyokkal való teljes ismeretlenségben lelik indokaikat.

— A helybeli polgárság e hó 18-án azaz vasárnap tartja majálisát a „Sugásba”, a mint ez olvasóink előtt tudva van. A indulást reggel ágyulövések jelzik, a napi program további részleteit a rendezőség a helyszínen fogja közölni. Ismétlen ajánljuk e kedélyesnek ígérkező majális közönségünk szíves figyelmébe.

— József főherceg Alcsutól következő táviratból küldött Dr. Wencel Gusztávnak jubileuma alkalmából: „Szívem mélyebből üdvözlöm a mai ünnepnapon családunk egykori tanítóját és legbensőbb szerencse kívánataimmal csatlakozom számtalan tisztelőihez.

— Szalonabör-sajtópör. A marosvásárhelyi m. k. törvényszék mint sajtóbíróshoz előt, mint lapunknak írják, e hó 10-iken furesa sajtópör tárgyalatott. Kauler Gottfried jaadi (Beszterce-Naszodvármegye) szolgabíró indította a pört Schell Károly besztercei tanár és „Bistr. Wochenbl” szerkesztője ellen. Schell ugyanis lapja első számát megküldte Kaulernek: ez azonban visszaküldte a számot, ráírván, hogy nem fizet elő. Időközben a szerkesztő a második számot is elküldte: ezt a szolgabíró egy coubeba takart darab szalonabörrel küldte vissza, a couvertet ezt írván: „az édem jutalma”. — A szerkesztő erre meglehetősen goromba „nyilt levéllel” válaszolt, mely sorozásoknál való vesztegetésekre, parasztokról való ajándékokra célozgatott, az ivópajtásoknak minden gorombaságot megnyerítő rohógságát, neveltelenséget, alaptalan becsmérlést stb. emlegette. — Vádlott a sajtóbíróshoz előt beismerte az inkriminál cikk irását. Lázár Adám védő kérése a „B. W.” szalonabört tartalmazó száma is nyilvánosan felmutatható, mely aktus egy a hivatalos egyének mint a hallgatóság részéről többekezt fakasztott hangos nevetésre. A vád- és védbeszéd előadása után elnök a következő kérdéseket tette föl: Meg vannak-e győződve az esküdtzéki tegok ar-

ról, hogy a kérdéses cikket Schell Károly írta? 2. Foglaltatik-e a cikkben becsületsértés, vagy nem? 3. Vétkesnek találják-e a vádlottat, vagy nem? Az esküdték az első kérdésre egyhangulag igennel, a másodikra 10-en nemel, 2-en igennel, a harmadikra szintén 10-en nemmel s 2-en igennel feleltek. Vádlott tehát fölmentetett és vádló 126 frt perköltségben marasztaltatott el.

— Egy folyó égése. New Yorkból írják, hogy ápril 20-án az East Rivers folyónak Blackwells Island és Hunters Point közötti ága lángban állott. Csak hamar rájöttek, hogy egy cső repedt meg, mely a folyó fenekén van elhelyezve s finomítás végett nyers petroleumot közvetít a new yorki központi vasutól Hunters Pointbe. A csőből nagy mennyiségben kiszivárgó olaj a folyó tükre feltelepedett meg. Nehány gonosz kölyök ezt észrevéven, meggyújtotta az olajat és kerekett oldott. A víz felülete természetesen egy pillanat alatt lángba állott. A szél a lángokat csak élesztette s folyó áradattal Cong Island partjai felé kergette. A lángok itt csakhamar nyaldosni kezdték a hajógyárt több épületet és fákát. A tűz négy óra hosszágáig égett s csak a cső elzárta után anyag hiányában aludt ki. Az okozott kárt jelentékenynek mondják.

— Mit rendel a pápa? Pere volt a napokban egy székyi asszonynak, mivel egyetlen hajlékából kiadmonálták. A per szokás szerint nem az ő részére dőlt el. Ily körülmények közt mit tehetett egyebet, minthogy elment egyik szomszédalusi oláh paphoz, kinek ügyét elpanaszolva, az a következő diagnosit készítette az asszonynak: bőtöljön meg egymásután kilenc pönteket, de úgy, hogy egyetlen falatot ne egyék és egy csepp vizet szája ne vegyen. Minden reggel napfeljöttékor, délben és naplementekor vessen magára háromszor keresztet, azután a szabadeg alatt a nap felé fordult arccal imádkozzék peres társára annyit átkot a mennyi csak tőle telhetik. Mihelyt erős idő lesz gyujtson szentelt pimpót és szentelt tőmjönt s míg annak a füstje tart imádkozzék szüntelen. Ha ezeket pontosan véghez viszi akkor az az ember, a ki házából ötöt kikergette, belécsik mindenféle csuf betegségbe az istennya úgy megüti a házat, hogy pedig pora sem marad. A szegény asszony rendszeren veszi az orvosságot a mint erről saját szememmel meggyőződtem. Ő beszélt el nekem az egész gyógy módot. Mikor jön el már a kor, a melyben a vallás megtisztul a sok baboná salaktól.

— Amerikai párbaj. Kassán e hó 6-án egy Ternicsics nevű hadnagy revolverlövessel vett végett életének. A szerencsétlen fiatal ember ugyanaz nap érkezett Kassára a kassa oder-bergi vasuton, szállást vett egy vendéglőben, este még több tisztársaival együtt vig kedélylölvel vacsorált azután szállására térvén revolverrel melbe lőtte magát. Öngyilkosságának okául amerikai párbajt emlegetnek.

— A kit az asszonyok nagyon szerették. Egy fiatal szegedi ékszerész egy idő óta oly különös kegyre vergődött a női világ előtt, hogy maga is tulságosnak kezdte találni. Az utcán kivétel nélkül mosolylyal üdvözlők azok is a kik azért alig ismerték, a kikkel szóba állott, jelentős kézsorításokkal fejezték ki vonzalmukat, sőt az is mege-szett, hogy a nők előzték meg nyájás üdvözlöteikkel. — Ez aztán nem volt egészen megfogható előtte, és a mint megállott a tükör előtt, azon tűnődött, hogy tán bámuatiosan megszépült. De nem — ő épen semmit sem változott. A csodálatos dolog nyitjának másba kell gyökereznie. Végre is úgy jött rá, hogy imádottjával összetörődött, — a mire az önkénytelenül kiszalasztá száján: Ed-dig sem törődtem volna önnel semmit, ha nem let-tem volna kényszerítve rá . . . mert . . . mert egyedül önnek van mángorlója az egész százaz városrészen. — Ime egy fényes példa arra, hogy milyen boldoggá teheti az embert néha egy mángorló is!

— A 8-szgyörgyi polgári iskola növendékei közül a szegedi árviz károsultak javára a következő adakoztak: IV. polgári osztály. Biró Anna 20 kr. Gross Emma 25 kr. Márkos Vilma 20 kr. Pál Anna 20 kr. Szequens Mari Solymosi Póli 15 kr. III-ik polgári osztály. Albu Mari 10 kr. Dané Lenke 40 kr. Grosz Janka 20 kr. Koréh Róza 20 kr. Lengyel Ilona 20 kr. Mózes Tera 13 kr. Tittl Irma 50 kr. II-ik polgári osztály. Boér Ilka 20 kr. Kőncsei Margit 10 kr. Nagy Róza 20 kr. Zathurecky Viola 20 kr. Zajzon Ilona 10 kr. I. polgári osztály. Végh Mari 1 frt. Zajzon Ágnes 10 kr. Binder Anna 10 kr. Cintos Anna 10 kr. Salamon Pepi 10 kr. Összesen 5 frt. 3 kr.

Érték- és váltó-árnyolam a bécsi cs. kir. nyilvános tőzsden május 9.

Magyar aranyjárdék	92.70
„ kincstári utalványok I. kibocsátás	—
„ „ II.	119.—
„ keleti vasut II. kibocs. államkötv.	84.50
„ „ 1876. évi államkötv.	138.5—
„ vasuti kölcsön kötvény	87.—
„ földterhermentesítési kötvény	86.20
Temesvári „	66.66
Erdélyi „	67.10
Oszttrák egys.-államadósság papírban	78.95
Szólódéznáváltási „	87.—
„ „ „ ezüstben	86.25

aranyjárdék	79.25
860. államsorsjegy	125.25
Osztárak nemzeti bankrészvény	841.—
hitelintézeti	260.40
Magyar hitelbank	240.25
Ezüst	—
Cs. kir. arany	5.53
Napoleon d'or	9.36
Német birodalmi márka	57.70
London	117.35

Felelős szerkesztő: Műlik József.

Kiadótulajdonos: Pollák Mór.

Umrath és társa Prágában,

gazdasági gépgyárakok ajánlják solid kivitel, nagy munkaképesség és tiszta cséplés által előnyösen ismert specialitásaikat:

Kézi- és vonó erőre berendezett cséplő gépekben,

1-8 ló- vagy ökörerőre berendezve, szállítható vagy álló minőségben. Továbbá különböző nagyságban gyártunk szilárd szerkezetű

Tisztító-malmokat, szecskavágókat, daramalmokat stb.

Illusztrált árjegyzékeket minden nyelven bérmentesen küldünk. 5-20

Értesítés.

Van szerencsém értesíteni, hogy f. év április hó 5-én Amerikából haza érkeztem és fogászati műtermemet az amerikai műfogászat szerint teljesen berendeztem.

Hat havi Philadelphiai tartózkodásom alatt az ottani fogorvosi akadémián teljes elméleti és gyakorlati képzésem után Londonban, Párisban és Berlinben is tartózkodtam és ezek által a fogászat terén teljes elméleti és gyakorlati ismereteket a jelenkor igényeinek megfelelőleg elsajátítottam.

Fogászati műtermem a legújabb fogászati eszközök és készülékekkel van felszerelve és mindenkit, különösen pedig az orvos urakat kiválóan érdekelni fogja a berendezést, valamint a műfog-készleteket megtekinteni, melyek eddig Európában csakis amerikai fogorvosok által létesítettek, Magyarországon pedig jelenleg kizárólag csakis általam.

Teljes tisztelettel

Perl József,

amerikai fogorvos és fogművész és az amerikai fogászati akadémia tudora (Doctor of Dental Surgery)

Berkeez János

bádogos

ajánlja a n. é. közönség szíves pártfogására ujonnan berendezett üzletét.

Ez üzletben csinos kiállítással, tartós minőségben készíttetnek különféle

torony- és házfedelek, csatornák és hiablakok

fehér- vagy fekete pléből.

Pakfong- réz- és fehér bléből díszművek, konyhaeszközök, utcalámpák dus választékban igen jutányos árban kaphatók.

Különféle GÁZMERŐK négy mértével u. m. 1 delit. 2 delit. 3, lit. és 1 literre alkalmazva pontosan készíttetnek.

Különféle nagyságu

takaréktűzhelyek

jótállás mellett olcsó árban kaphatók.

Régi elavult házfedelek, csatornák, toronyfedelek olcsó árban kijavíttatnak s általában minden e nembe vágó cikkek jutányos árban megszereshetők.

Lakása Sepsi-Szentgyörgyön, csikiutca 301 szám a, a Weinberger-ház szomszédságában

SZERENCSEINK Felhívás a Hamburg városi által garantált nagy pénzlotteria nyertő-chance-ában való részvételre, a melyben 8 milliót meghaladó 200.000 márka biztosan nyerhető. Ezen előnyös pénzlotteria 86.000 sorjegyűből áll, nyertményei a következők: t. i. legnagyobb nyertmény 400.000 márka		400.000 márka 1 nyertmény
320.000 márka 1 nyertmény	100.000 márka 1 nyertmény	50.000 márka 2 nyertmény
25.000 márka 4 nyertmény	10.000 márka 10 nyertmény	5.000 márka 20 nyertmény
2.000 márka 100 nyertmény	1.000 márka 200 nyertmény	500 márka 400 nyertmény
1.000 márka 400 nyertmény	500 márka 800 nyertmény	250 márka 1.600 nyertmény
100 márka 1.600 nyertmény	50 márka 3.200 nyertmény	25 márka 6.400 nyertmény
10 márka 32.000 nyertmény	5 márka 64.000 nyertmény	2,50 márka 128.000 nyertmény

BIRÓ GYULA

1-6

Brassóban

ajánlja a t. közönségnek legújabb divatu, gazdagon felszerelt

bel- és külföldi lábbeli RAKTÁRÁT.

Nagyobb és kisebb megrendelések, valamint javítások is a lehető legolcsóbban és leggyorsabban eszközöltetnek,

Raktár: Nagyutca 501 szám.

A sör drága ital

azon bámulatos olcsósághoz képest, melylyel alólirt, a csiki utcában, a fonoda volt helyiségén

ujjonnan megnyitott vendéglőjében

kitűnő minőségű BORAIT a t. közönség rendelkezésére bocsátja.

Ezen csinosan és szépen berendezett vendéglőben a finom, tiszta bor

literenként 24 krjával,

házhoz hordva 22 krjával kapható.

A t. közönség; e rendkívüli olcsó árak mellett nagyban eladással még olcsóbb árakban is részesül.

A t. közönség figyelmébe ajánlja vendéglőjét

Rézer Bernhárd.

Helyiség: Csiki utcában ifj. Császár Bálint-féle háznál, Szabó István vendéglőjével szemben.

A KRASSOWSKY-féle temetkezési üzlet

Brassóban, nagyutca 481. házszám alatt szabad kézből, Brassóból elutazása m'att eladó; szintén külön eladó egy legújabb állásu

gyászkocsi

három gyönyörű díszítéssel.

Az üzlet jóvedelme és feltételeiről bővebb felvilágosítást, kaphatni, a tulajdonosnál.

El nem adhatása esetében szükségeltetik egy üzletvezető, ki némileg kereskedői tapasztalattal bír, 400 forint évi fix és 2%, forgalmi prov. fizetéssel 300 forint cautio mellett.

Pályázati határidő május 20-ika 1879.